

ISTEN ORVOSSÁGA 2.

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 02. 04.

Köszönjük, Úr Jézus, a megtört testedet, ami által birtokolhatjuk a szent egészséget! Az IPéter 2,24 valóságát valljuk meg mindannyiótok felett, a Jézus Krisztus szent nevében. Amint Te vagy, úgy vagyunk mi is e világon, mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított bennünket a bűn és a halál törvényétől, a betegségtől és fájdalomtól.

Köszönjük Atyám a bennünk lakozó Nagyobbat. Hálát adunk Szent Szellem a folyamatosan áradó kenetért, a megőrző és a helyreállító őrzőjéért a testi határain. Megvalljuk, hogy a Krisztus értelme a miénk, és a szükséges időben mindent tudunk. Felöltözzük az Úr Jézus Krisztus Krisztust, a maga tökéletességében, nem tápláljuk a testet kívánságokra.

És köszönjük Uram a hatalom királyi székét, ahonnan hatalmi szóval szólhatunk az ellenséghez, aki a talpunk alá vettetett, ártalmatlanítva és hatástalanítva. Mi abban a győzelemben járunk, amit Krisztus megszerzett a számunkra. Hatalmat kaptunk, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjunk és az ellenségnek minden erején, és semmi nem árthat nekünk, a Jézus nevében. Amen.

Amikor köszöntöd a szomszédodat, három szót mondjal neki, hogy fül, szem, szív. Hallelúja! Az 1%-os felajánlásokkal kapcsolatba: Szervezetünk, a KSZE jelenleg a civil szervezetek kategóriába tartozik. A felajánlást ennek figyelembe vételével lehet megtenni.

Vasárnap (február 10-én) lesz „A házasság világnapja”, utána egy hétig tart a Házasság Hete. Elmondom a ti kedvetekért, hogy mit tehettek. Átölelitek a párokat, és azt mondjátok neki: *Én ugyan nem vagyok Róma gladiátora, de lehetek a szíved radiátora!* Az Úr szereti a humort.

Egész évben, szeretetben kellene járni a házastársunkkal, családtagjainkkal és mindenkivel, aki a környezetünkben van. De kimondottan ez a hét azt a célt szolgálja, hogy kiemeltebben *tiszteljük meg egymást, fejezzük ki nagyrabecsülésünket.*

Megünnepelhetitek a házasságokat egy *gyertyafényes vacsora* (étteremben vagy otthon) mellett. Jövő héten itt a tanítás a *házasság helyreállításról* fog szólni. Megjelent a kis *örömhírmondó* újságunk, amelyben szintén olvashattok az *elköteleződés ünnepéről*.

A mai tanítás címe: *Isten orvossága 2.* Nagyon fontos mindenkinek a saját egészsége érdekében, hogy folyamatosan táplálkozzon az Igével. Ezért ajánljuk a múlt heti tanítást azok figyelmében, akik nem hallották, vagy szeretnék újra meghallgatni.

Olvassuk el még egyszer a Példabeszédek 4,20-22 versekig. Isten nem csak *orvosságot* adott a számunkra – ami nem más, mint Isten Igéje –, hanem az orvossághoz, az isteni orvossághoz adott nekünk *adagolási útmutatót* is.

Példabeszédek 4,20-22.

20. Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd füledet.

21. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

22. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség. Amen.

A széljegyzetes Biblia 22-es verse pedig azt mondja, hogy *az egész testüknek orvosság!* Az *adagolási útmutató* négy pontja:

a./ az Igére összpontosíts,

b./ az Igére fülelj,

c./ az Igére nézz szüntelen,

d./ őrizd meg a szívedben Isten Igéjét, beszédét.

Az első kettővel a múlt héten foglalkoztunk, most folytassuk a 3. és 4. ponttal.

3./ AZ IGÉRE NÉZZ SZÜNTELEN!

Nem csak *hallgatnunk* kell az Igét és *megvallanunk*, hanem *nézniünk* is kell az Igét. Mégpedig ezt *folyamatosan* kell tenni. Hallgatást is és az Igének a nézését, megtekintését is. Ugyanis *több ponton* keresztül tápláljuk be az Igét.

Betápláljuk a *fülüinkön* keresztül, betápláljuk a *szemüinkön* keresztül Isten Igéjét, Beszédét. És mi a *célállomása* az Igének? A *szív*. Az a cél, hogy *bekerüljön* a szívbe. Az Igének a *helye* a *szív*, Isten úgy rendelte. Az Igének köze van a *gyógyulásunkhoz*, mert beszél az *életről*, az *egészségről* és az *orvosságról*.

Azt javaslom, hogy vegyétek elő a Bibliát otthon, és amikor van időtök, *keressétek elő* az *egészségről* szóló Igéket. Bennünket már megelőztek más keresztények, mert a kis újságunkban is korábban leközöltük a *101 Igét a gyógyulásról* felsorolást. De a Békevár weboldaláról is letölthető, ott is fent van.

Már előttünk 101 Igét összegyűjtöttek a gyógyulásról. Lehet, hogy ez nem teljes, lehet, hogy még találsz hozzá, de *kutasd* és keresd. *Legeltesd* a szemed az Igén. Ha az *Igére fókuszálsz*, akkor *nem tudsz másra* tekinteni. Egy bizonyos „*csőlátás*” szükséges az Igének a tanulmányozásához.

Ez más esetben egy káros betegség a csőlátás, mert csak előre lát valaki, és nem látja meg a jobbról, balról érkező veszélyeket. Ebben az esetben, hogy mi csak az *Igére fókuszáljunk*, egy szerencsés dolog a „*csőlátás*”. A figyelmünket, a tekintetünket ez nem engedi, hogy levegyük Isten Igéjéről, és a problémákra nézzünk.

Olvassuk el ismét az 1Péter 2,24-et. Mint a múlt héten is megbeszéltük, az Ige *múlt időben* mondja, hogy *Jézus sebeivel gyógyultatok meg!* Ha múlt idő, akkor *megtörtént*. Ha megtörtént, akkor az megvan.

1Péter 2,24.

Aki a mi bűneinket maga vitte el testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg. Ámen!

Ezért köszönjük meg az Úr Jézusnak a *megtört testét*, mert ebben van a *gyógyulásunk*. Amikor *úrvacsorát* veszünk, akkor a *megtört testet* vesszük magunkhoz, jelképesen az a kenyér. Igazából *gyógyulást* vesszük magunkhoz a *kenyér* által.

Ha a gyógyulásról szóló Igék *nem távoznak el* a szemed elől, akkor kénytelen leszel *magadat egészségesnek látni* az Ige tükrében. Igaz? Ha az Igét tanulmányozva „*csőlátó*” vagy, akkor semmi *mást nem látsz*, csak azt az Igét és azt a mozzanatot – visszatekintve a Kálváriára –, hogy Krisztus *sebei szerezték meg* számunkra a gyógyulást.

Rá leszel kényszerítve, hogy *úgy lásd magad*, mint Isten. És úgy lásd magad, ahogy az *Ige mondja*. Mert az Ige azt mondja, hogy Krisztus *sebeivel meggyógyultunk!* Az *Ő sebeiben* van a gyógyulásunk. *Ő elvégezte* a munkát két évezrede. Részéről a munka *bevégeztetett*.

Hogy azt mi mikor ragadjuk meg, az egy másik kérdés. Ez az *alapelv* minden területre igaz, nemcsak a *gyógyulásra*, hanem igaz az *anyagiakra* is, és bármi másra.

Ha *betegnek látod* magad, vagy leépültnek, akkor valójában az *Ige eltávozott* a szemed elől. Mi a megoldás? *Visszafordulni* az Igéhez. *Ráfókuszálni* az Igére.

Ha a *tünetekre* tekintesz, akkor gyakorlatilag te *nem az Igére* tekintesz, hanem másra. A láthatókra, a problémákra, az orvosi jelentésre és így nem az Igén keresztül látod magadat. Lehet, hogy magasröptű ez egy kicsit, de ez az igazság. Az igazság *megismerése tesz szabaddá*.

Mondhatom akkor ennek alapján azt is, ha *szegénynek tekinted* magad, akkor az Igéről *levetted a szemed*. Mert Jézus a golgotán *megváltott* minden átoktól. Ez a betegség volt, a szegénység és a szellemi halál. Ha a *kudarcc* vagy az anyagi csőd lebeg a szemed előtt, akkor *levetted* a szemedet a keresztről és *másra* tekintesz.

Kenneth Hagin állapotáról szóltunk a múlt héten, hogy tinédzser korában három súlyos betegsége volt és öt orvos lemondott róla. *Ő nem kapott e témában tanítást*, 11 hónapon át az állapotát egyre rosszabbnak látta, sőt már látta azt, hogy meghalt, sokszor lepörgött a szemei előtt a saját temetése. Igazából völgyemenetben volt.

De jött egy *fordulópont*, miután sokadszorra elolvasta az Igének azt a részét, hogy *el ne távozzanak a szemeid elől*. Mármint Isten Igéje el ne távozzon a szemeid elől. Egyszer csak a szívében kapott egy *megértést* arról, hogy ez neki *működni* fog. Hogy ez az *orvosság* az *ő* számára. Mert az orvoslás, az orvostudomány, semmi jóval nem kecsgettette.

A Szent Szellem a *tanítónk*, ezt mondja a Biblia. A Szent Szellem mindig az Igével *megegyező* irányba fog vezetni. Mert a Szent Szellem a Bibliának a *Szerzője*, és nem fog ellentétesen más útmutatást adni, mint amit Ő tollbamondásként lediktált, a könyv íróinak.

Azt mondja az Ige, hogy az *egész testiünknek* egészség. Ha az egész testiünknek, akkor ez a fejünk tetejétől a lábunk ujjáig vonatkozik. Ismétlem, hogy Kenneth Haginről öt kiváló orvos lemondott. Ennek ellenére Kenneth Hagin mégis elkezdte magát *egészségesnek látni*, miután ezt az Igerészt megvilágította számára, és kijelentést adott, hogy *el ne távozzék* az Ige a te *szemeid* előtt.

De közbe jöttek a rohamok. Mit tett? *Nevetett*. Mert ő már *egészségesnek látta* magát az Ige tükrében. *Kinevette* az ördögöt. Te is nevesd ki, mert akkor az a számára nagyon rossz pillanat. Föltette magának a kérdést, ha nem itt feküdne a betegágyamon, akkor mit tennék? Akkor prédikálnék. Na erre kért egy csomó papírt, ceruzát, és elkezdett tanítás vázlatokat írni.

Tehát elindult a lejtőmenetből *hegymenetbe*, mert a *látása megváltozott*. Ez egy *kulcs* ahhoz, hogy a látásunk megváltozzon. Te se hagyd, hogy eltávozzon az Ige a *szemed* előtt. Azt mondja az Írás: mert *életük* ezek azoknak, akik *megnyerik*. Tehát az Ige *élet* azok számára, akik ezt *megnyerik* és *beültetik* a szívükbe.

Bizonyára előfordul otthon a családban, hogy amikor nézel valamilyen TV műsort, mondjuk keresztény műsort (a 700-as Clubot, vagy Joyce Meyert is láttam már adásban), tehát ezt a szituációt képzeld el, és a családtagok közül valaki vándorol a képernyő előtt, és te nem látod azt. Kukucskálsz balról, jobbról, mert *nem akarsz lemaradni* róla. Ugye?

Vagy felszólítod, hogy légy szíves, állj ki a képből. *Mindent megteszel* azért, hogy az az információ, ami a képernyőn van, az hozzád jöjjön. Ugyanezt kell tenni az *Igével* is. Nem szabad, hogy a *fókuszunkat* az Igéről levegyük, vagy valami közénk álljon.

Például egy más információ, ami ellentétes az Igével. Egy világi bolondság vagy bármi más. Ez legyen a *szemed* előtt, ahogy a TV-t szeretnéd nézni, és nem engeded meg a zavaró körülményeket, próbálsz kiküszöbölni. Ugyanígy viszonyulj az Igéhez. *Ne engedd* meg, hogy a *szemed* előtt *eltávozzon*.

Természetesen meg kell vizsgálni minden információnak a *tápértékét*. Meg kell válogatni, hogy *mit engedünk* magunkhoz. Úgy, mint az élelmiszereknél is megtegyük ezt. Következik a 4. pont:

4./ TARTSD MEG AZ IGÉT A SZÍVEDBEN!

Azaz, építsd be és *zárd be* a szívedbe. Állíts oda egy biztonsági *ört*. Példabeszédek 4,23-at olvassuk el. A szíved mélyén *örizd* Isten Szavát. A szívünk mélye az nem más, mint a lényünknek a *legbensőbb szentélye*.

Példabeszédek 4,23.

Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.

Mit kell *megőrizniünk*? A *szíviunket*, mert abba kerül bele Isten Igéje. Oda lett *elplántálva*. Ha jön a „füstös képű”, *ne engedd* meg, hogy a szívedből az *Igét kilopja*. Mondd meg a barátnődnek, a szomszédasszonynak, a munkatársadnak, hogy nem úgy van, ahogy te mondod, mert nekem van egy Könyvem.

S ebben a Könyvben *így* van írva! Én ezt *hiszem*, hogy igaz és beteljesedik az életemben. *Zárd be* a szívedbe Isten Igéjét, *örizd*, mint *féltett kincset*. A világi emberek a kincseiket hova teszik? A *széfbe* zárják, hogy biztonságban legyen.

Vagy az otthoni széfbe vagy elviszik a bankba, és a nagy széfbe zárják be, de *elzárják*, ami számukra *fontos*. A mi számunkra a *legfontosabb* az Isten *Igéje*. Ugyanígy be kell *zárnunk*, meg kell *őrizniünk*, mint ahogy a világ *őrzi* az ő kincset. Csak a *mi kincsiünk* az *romolhatatlan*.

Zsoltáros azt mondja, hogy „a *szívembe rejtettem* a Te Igédet”. Ezt megtaláljátok a 119. Zsoltár 11. versében. Mi történik akkor, ha te az Igét a *szívedbe beépíted*? Egy sor malter, egy sor téglá, megint malter, megint téglá, és épül a szerkezet, az épület. Egyre följebb. A kötőanyag összeköti a téglákat.

Ha a *szívedbe beépítetted* Isten Igéjét, akkor annak mi lesz az *eredménye*? Az, hogy Isten Igéje a szívedben *gyökeret* fog verni, fel fog *növekedni* és *termést* fog hozni. Milyen termést?

Életet, egészséget, de mivel az Ige nem csak erre vonatkozik, ugyanúgy meghozza a gyarapodást, az *anyagi áttörést* is.

Hagin a Biblia tetejére felírta az ő kis mottóját, hogy: Amit a Biblia mond, az *igaz*, és én azt *hiszem!* A Bibliáról nem vitatkozunk. Elmondjuk, hogy mit ír, s azután a másik elfogadja-e, az már az ő dolga. A Biblia ezt mondja, Isten szava ezt mondja – ezzel lezárom. A Biblia nem más, mint a *hozzánk szóló Isten*.

Haginhez is mentek a jó barátok és megkérdezték: Hagin, mi van akkor, amikor te betegeskedsz? Azt mondta, hogy én *nem betegeskedek!*

De hát tudod, hogyan értem, hogy amikor jön az influenza, meg ez, meg az, meg gyengélkedés? Akkor te *mit szedsz?* Kizárólag Isten *Igéjét*. Ha panaszok *erősödnek*, akkor mit csinálsz? *Megduplázom* az adagot Isten orvosságából. *Kétszer annyi Igét olvasok* és ez *csodát* művel. Hallelúja!

Nagyon fontos az, hogy *mi uralja a szívünket*, és *milyen arányban*. A világ uralja, vagy az *Úr Jézus* uralja? Melyik van *túlsúlyban?* Mert eddig a világ információit kaptuk több értizedeken keresztül. A *gondolkodásunkat* nekünk kell megújítani, gondolatmintáinkat *kicserélni*, ahogy írja a Róma 12,2. És így folyamatosan mind *nagyobb teret* kap az *Úr Jézus* a szívünkben. Jön a *világosság*, és mit csinál a sötétséggel? Kiszorítja.

Ha egy sötét helyiségbe bejövünk egy szál gyertyával, vagy egy zseblámpával, akkor mi történik? Lesz valamennyi világosság. Aztán, ha megtaláljuk a villanykapcsolót, akkor még több világosság lesz. Mit csinál a *világosság* a sötétséggel? Képes *kiszorítani*. Hallelúja! Fordítva nem igaz.

A *szavaink elárulják*, hogy mi van a szívünkben *túlsúlyban*. A világ vagy Isten? Sok keresztény elkezd, hogy ez van nekem. Ilyen tünet, tüdőlőtyögés, májhápgóság, ilyen hiányom van, olyan szükségem van... És ez elárulja, hogy igazából mi van *túlsúlyban* a szívében.

Nekünk Isten *jóságát* kell bemutatni a világ felé. Mi a Menny királyságának a *nagykövetei* vagyunk, és a nagykövet mindig az *ő országát képviseli*. Mi a Menny *állampolgárai* vagyunk – írja a Biblia –, attól kezdve, amikor befogadtuk az *Úr Jézust* és *újjászülettünk*. Nekünk a *Menny királyságát* kell *bemutatni* a földön, Istennek a *jóságát*, a *szeretetét*, a *gondoskodását*.

Ami a *szívünkben* van, az jön ki a *szánkon*. Van, amikor azt mondják a keresztények, hogy ahogy megyek az utcán, *elfordulnak* tőlem. Nem itt kell keresni az okát, hanem *önvizsgálatot* kell tartani, hogy milyen mag lett elvetve. Mert ebben keresendő a probléma.

Ha nekem lenne egy lehetőségem a pásztorommal beszélgetni, mondjuk egy órát, akkor én nagyon gondosan összeállítanám az ütemtervet. Az egy óra nem arról szólna, hogy én arról beszéljek, hogy ki mit tett énvelem, hogyan rúgtak bokán, hogyan gáncsoltak el, mim nincs.

Hanem nagyon röviden *felvázolnám* azt, hogy ezek a gondok környékeztek meg, a *megoldást* melyik Igében látom, hogy tudjon velem egy akaraton imádkozni, *imatámozgatást* kérnék, és utána *vételre* kapcsolnék.

Mert ha az egy órát én beszélném végig, akkor semmit nem *hallanék* az Úrtól. Én pedig kíváncsi vagyok arra, hogy Isten *mit üzen* rajta keresztül. Nekem fontosabb az, hogy én *halljak*, minthogy én beszéljek végig egy órát.

Egyik volt osztálytársamnak a nagynénje, az olyan volt, hogy nem lehetett lekapcsolni. Elkezdte a mondókáját, kérdezett, próbáltam rá válaszolni, elkezdtem a választ, de ő folytatta. Igazából nem volt kíváncsi a válaszra. Ismertek ilyen típust?

És persze, mivel ő nagyon sokat szeretett beszélni, ezért gyorsan bemenekültek az emberek, mikor ment végig az utcán. Megvolt az oka, hogy miért menekültek az emberek előle. Ez nem egy jó hozzáállás. Ha én kérdezek valamit, akkor el kellene várnom a választ. Ha kérdezek, és nem hallgatom meg a választ, akkor minek kérdeztem?

Isten *királyságát mutassuk be*, mert nekünk ez a célunk, feladatunk, hogy a kívülállók kedvet kapjanak arra, hogy bejöjjenek Isten országába. Bejöjjenek a gyülekezeti Testbe. De ha én arról énekelnék panaszosan a falumban, hogy sam-sem... Ismeritek már, ugye?

Nincs egy vasam sem... És ha 10 embertől kérnék kölcsön, és utána nem tudnám visszaadni, és másik 10-től is kérek, igazából nem Isten jóságát, királyságát és gazdagságát mutatja be ez a kép. Mint keresztény, nem azt a képet adom Isten országáról, mint ami valójában az.

Egyébként, ha az elmúlt 17 rész a gyarapodásról valakinek a *szívébe ez beült*, nyitva volt a szíve és volt füle a hallásra, akkor gyakorlatilag tudja, *mi a megoldás*. A *vetésből* lehet *profitálni*! Ha az ellenség valakit meglopott, az egyik legjobb *védőberendezés a tizedfizetés*.

Mert azt mondja Isten, hogy én *garanciát* vállalok arra, hogy *megdorgálom* éretted a kártevőt, ha te *tizedfizető* vagy. Úgyhogy a megoldás, ebben a 17 részes tanításban keresendő. Ott tartunk, hogy fül, szem, szív. És megértitek rögtön, hogy miért ez volt a köszönés.

Máté 13,15.

Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. Ámen

Ez egy kicsit magyarázatra szorul. Itt a vallásos embereket az Úr Jézus *ítélően tanítja*. És ebben az Igében van a *gyógyulásnak az akadály*. Vannak keresztény testvérek, akik megkérdezik, hogy én *miért nem gyógyulok* meg. Sokan kérdezik ezt meg. Nekem is volt ilyen kérdésem régebben.

Itt van a válasz ebben az Igében: nem *lát*, nem *hall* és nincs a *szívében* ismeret erről. Ugyanez igaz a gyarapodásos történetre is. Ha ez a három a helyén van – a fül, a szem, a szív –, akkor meg tudunk *térni* a téves gondolataikból, és a téves útjainkból.

Mert felismerjük, hogy rosszul gondolkodunk és rossz úton járunk, akkor az *Úr meggyógyít*. Nincs más lehetőség, mint a *gyógyulás*! Azok számára, akiknek a *füle* hall, a *szeme* lát és a *szíve* nyitva van, és az Igét *beépítik* a szívükbe. Itt van a kutya elásva, hogy miért van az, hogy valaki hosszú időn keresztül *sem gyógyult* meg. A *szívbe* el kell jutni az Igének. Jön az orvosság alkalmazása.

Isten valamennyi ellátása *azonos elven* működik. Szívünkben *hinni*, onnan *alkalmazni*, tehát nem a fejből, hanem a szívből alkalmazni. Így *működik* az üdvösség, a gyógyulás és a gyarapodás és minden. Nem elég, ha az Ige a fejben van. Be kell építeni a *szellemünkbe* is. Kenneth Hagin sok esetben ezért *nem imádkozott azonnal* bizonyos problémáért, hanem először elkezdett *építkezni*. Malter, téglá, malter, téglá.

Figyelj arra, hogy a *figyelmedet* semmi *ne ossza* meg. Ha a gyógyulásodra van szükséged, akkor a gyógyulásra tekints, ha anyagi áttörésre van szükséged, akkor arra tekints, és *ne a körülményekre*, ne a problémákra, ne a vészjósló madarakra tekints.

Tudjuk, hogy Hagin utazószolgálatot látott el, sokat távol volt a családjától. Egyszer kapott egy levelet, hogy a kislánya szemén egy *kinövés* keletkezett. Úgy szólt a kérdés, hogy *mit mondjon* az iskolában a védőnőnek, hogy voltak-e orvosnál, hova készülnek menni, egyebek. Ez a világi felfogás.

Pár napig Hagin *belemerült* az Igébe. *Olvasta*, elmélkedett rajta, az elmélkedés azt jelenti, hogy *halkan mormolni*, megrágni. Úgy telt el az éjszakája, hogy egy órát igézett, egy órát aludt, egy órát igézett, egy órát aludt.

Azt mondja, hogy van bennem egy *ébredtőóra*, ez a Szent Szellem. Kérte, hogy egy óra múlva ébressze fel. Csodálatosan működött is. A szellemünknek nincs szüksége az alvásra, csak a testünknek. A *szellemünk füle* éjszaka is nyitva van.

Ezért mi hallgatjuk éjszaka is halkan a tanításokat, hogy az Ige járja át éjszaka is az otthonunkat. Mert ahol az *Ige elhangzik*, ott a *kenet árad*. Ahol a kenet árad, ott *megtörik* az iga. Nem a feje szerint járt el.

Ugyanis a *tények* és az *igazság* között különbség van. A tények *változnak*, az igazság – ami Isten Igéje –, soha de soha *nem változik* meg. Amikor Isten Igéjét *hittel megvallod*, akkor a tényeket *meg tudod változtatni*. Ez a kettő között a különbség.

Hagin maradt az igazság mellett, és megírta a válaszát a családjának. Azt írta, hogy: azt üzenem, hogy a lányunk *meggyógyult!* Olyan biztosan tudom a szívemben, hogy meggyógyult, mint az 1x1. Honnan tudta ilyen *biztosan?* Megkereste a *gyógyulások Igéket*.

Ezt olvasta, bement a *szemén* keresztül; mormolta, bejutott a *fülén* keresztül, és a *szívében* gyökeret vert. Ha a Kálvárián megtörtént Jézus testének a megtöretése – márpedig megtörtént –, akkor a munka el van végezve. Jézus kifizette az árat a szabadulásunkért. Ebben benne foglaltatik a *gyógyulás* is, a *gyarapodás* is, nekünk csak *birtokba* kell vennünk.

Az igazi hit, a szellemi tudás, ami a *bibliai ismeretre* épül. A bibliai tanítások, amik elhangzanak itt hétről-hétre, azt a célt szolgálják, hogy a ti *hitetek erősödjön* és növekedjen. Mind szilárdabb legyen. Mert a Hóseás 4,6 nem véletlenül mondja, hogy *elvész* az én népem, mert *ismeret nélkül* való.

Otthon megkapták a levelet, Hagin kislánya éppen játszott kint az udvaron. Anyukája felolvasta és a gyermek félvállról azt mondta: *ha a papa ezt mondja, akkor az úgy van!* És elszaladt játszani. Mire iskolába indult, *eltűnt* a tünet. Mert ő *hittel elfogadta*, amit az édesapja mondott. Édesapja is elfogadta azt, amit *olvasott a Bibliában*.

Ez a kinövés mondhatni úgy, anyagtalanná vált, és a védőnőnek még a kérdést sem kellett feltenni. És azon sem kellett gondolkodni, hogy most mit is mondjon egy hitben járó család a védőnőnek, hogy azzal a kinövésnek mit fognak kezdeni.

Fogd az Igét, az *isteni pirulát* és építsd be a szellemedbe. Haginnak azt is megmutatta az Úr, hogy a *szívhez az elmén keresztül* vezet az út. Fontos szerepet játszik az elménk megújítása az Igével és emellett leengedni a szívünkbe is.

Talán egy kúthoz lehetne hasonlítani egy picit. Mert ha megássák a kutat, abban rögtön nincs olyan mennyiségű víz, hogy a vödört bele tudják meríteni. Kell várni bizonyos időt, hogy a vízszint növekedjen benne.

Az Ige *beépítése nélkül* hited nem fog működni. Az *erős hit* úgy építhető ki, hogy állandóan az *Igével táplálsz* a szellemedet. Azaz folyamatosan. Az *alultáplált hit* pedig működésképtelen. Nem fog tudni működni.

Jézus szavai sok esetben így szóltak: legyen néktek a *ti hitetek szerint!* A *hit mértéke* a *bibliai ismerettől* függ. Le van írva a kis újságunkban is, hogy eljön az idő, amikor *szükséged* lesz a *hitre*. Vagy magad részére, vagy a szeretteid részére.

Ha nem építesz ki *idejekorán* erős hitet, akkor *lépéshátrányban* leszel. Egy korábbi példa, amit még nem mindenki ismer: Nem akkor kell elővenni a súlyzókat, mikor a betörő a zárban matat. Mert az izmaid olyan rövid idő alatt nem tudnak megerősödni. Tehát ha meg akarsz erősödni, és a betörőt ki akarod rúgni, akkor sokkal *korábban* el kell kezdened *edzeni*.

Ugyanez igaz a *hitre* is. Hogy időben el kell kezdened a *hit izmaid erősíteni*. Lényeg az, hogy az *Igére összpontosíts*. Köszönjük az Úrnak az Ő Igéjét!

Jézus a kereszten *elvégezte* érted a munkát. A *megváltás* megtörtént. Amikor ezt mi *hittük*, és *megvallottuk*, akkor gyakorlatilag a *gyógyulásunk* ott van a sebeiben. A *javunkra írták* azt, amikor *elfogadtuk* Jézust életünk Urának és Megváltójának.

És ettől a pillanattól kezdve megvan az *üdvösségünk*, a teljes körű *megváltásunk*, mert Jézus *érted* volt a kereszten. Érted és *minden emberért*, aki *elfogadja* Őt. A Hóseás 4,6 szerint – amit az előbb is említettem –, akik *nem hallanak* erről, azok *elvesznek*.

Karöltve jár a betegség és a gyógyulás, illetve a bűn és megbocsátás. Lukács 5,20-ban olvashatjátok a gutaütöttnek a történetét, Jézus nem azzal kezdte, amikor leengedték a tetőn keresztül elébe a gutaütöttet, hogy valld meg a bűneidet. Azt mondta, hogy a *te bűneid eltöröltettek* és meggyógyult.

Az 1Péter 2,24-et olvastuk a mai napon is. Jézus *sebeivel nyertük el* a gyógyulásunkat. Az Ésaiás 33,24 verset ismeritek valószínű, ami így szól, hogy: *Nem mondja a lakos, hogy beteg vagyok!* A lakos alatt az ószövetségben azt értették, hogy a Sionon lakó, ma pedig az újszövetségben a Sion a *Gyülekezetet* jelenti.

Tehát aki a *Gyülekezetben* lakozik, *nem mondja* azt, hogy beteg vagyok. Mert a Gyülekezetben mindenkinek egészségesnek és gyógyulniuk kellene lenni. Ehhez nagyobb és mélyebb megértés szükséges Isten Igéjéből. A *betegség* és a *bűn* együtt lettek *lerendezve*. Mégpedig egy *hatalmas áldozatban*, amit Jézus végzett be.

Amikor *elfogadtuk* Jézust, akkor elfogadtuk az *örök életet*, a *bűn teljes eltörlését* és elfogadtuk a *teljes gyógyulást*. Amikor Jézus a számariai asszonnyal találkozott a kútnál, aki élettársi kapcsolatban élt akkor, előtte pedig 5 férjet elfogyasztott, nem avval kezdte Jézus, hogy *valld meg a te bűneidet*. Ugye?

Jézus egyik esetben *sem mondta* azt, hogy *valld meg a bűnödöt*. Mert a *vér*, ami az *Ő* testéből kiontatott, az egyszer és mindenkorra *lerendezte a bűn* kérdését. Érdekes módon az *Úr* hozzám vezet számomra ismeretlen keresztényeket e-mailes csatornán keresztül. Egyikük újjá van születve fiatal kora óta, de elmaradt a gyülekezettől és most keresi a helyét.

Keresik a kapcsolatot, a világosságot, mert a szenvedélybetegség is jelen van. Megírtam, hogy a *szent vér eltörölte* a múlt, a jelen és a jövő vonatkozásában a bűnt. Mivel az emberek nem ilyen tanítást kaptak, ezért ezt nem olyan könnyű elhinni. De az igazság megismerése tesz szabaddá mindenkit. Hallelúja!

Most pedig, ahogy Jézus tette, imádkozunk értetek. Ha nincs szükségetek gyógyulásra, akkor áldásért jöhettek és bekapcsolódhattok a kenetnek az áradásába.

Ragadd meg a Krisztusban kapott egészségedet és a teljes körű megváltást, ez a szent örökséged. Él a szent örökségeddel az életedben. Járj ebben a világosságban. Köszönjük Uram a Te gondoskodásodat, a túlcsonduló ellátásodat és a Te kegyelmedet, a megújító kegyelmedet, a Jézus nevében. Minden dicsőség Uram, Téged illet mennyen és földön. Amen.

Összefoglaló az előző vasárnapi tanításból: 2Péter 3,17-18-ban intéseket olvasunk: *el ne sodortassatok az igazság ösvényétől, ki ne essetek a kegyelemből, az Igéből és növekedjetekek szellemben*.

Az életünk soha *nem stagnál*, nem egy állandó szinten van. Kérdés, hogy melyik *irányba* mozdulunk el és *miben* növekszünk. *Krisztus* ismeretében vagy a *világ* ismeretében növekszünk? Nekünk *köteles részünk*, hogy *szellemben növekedjünk*. Jézus is fizikai csecsemőként, babaként született meg, és szüksége volt a fizikai növekedésre és a szellemi növekedésre. Ugyanígy nekünk is szükségünk van ezekre.

Nagyon fontos megérteni azt az 1Mózes 12,2 alapján, hogy az *Úr* nem csak *megáldott* bennünket, hanem *áldássá* is tett mások számára. Sokan értik, sokan meg most nyitogatják a fülüket, meg a szemüket és a szívüket erre.

Mert amikor valaki úgy imádkozik, hogy Uram, csak annyit adjál, ami éppen nekünk kell, hogy meg tudjuk venni a fát, a csekket ki tudjuk fizetni, ennivalónk legyen, akkor az egy *önzés*, ahogy mondd. Mert csak magára gondol az illető.

Isten azt mondja, hogy *kérjél bőséggel* – mert a mennyei folyószámlán bőséggel van –, olyan bőséggel kérj, hogy legyen *vetőmagod*, tudjál vetni és annak az *aratásából* bővítködhess. Nem csak áldottnak kell lennünk, hanem *áldássá* kell lennünk mások számára.

Az *Úr odaadta* nekünk a hitet, mégpedig az *Igébe belecsomagolva*. Amikor jönnek a háborgó hullámok, akkor mi a *hatalom helyéről* hatalmat tudunk venni a körülmények és a problémák felett. Nem a győzelemért kell imádkoznunk, mert mi már egy *győzelmi pozícióban* vagyunk.

A *győzelmi pozícióból* kell szólni annak, aki a talpuk alatt van. Azt mindenki imádkozza a Hiszek egyben, hogy Jézus az *Atya jobbján ül*. Ezt mindenki hiszi. Azt már kevésbé tudják elképzelni, hogy a *Krisztussal együtt* az újjászületett keresztények is *ugyanarra a hatalmi pozícióra ültettek*.

Amilyen hatalma volt Krisztusnak a földön, ezt most *átadta* a gyülekezeti Testnek, azaz nekünk. Ezért beszélünk arról, hogy a *hatalom helyéről szólunk* a körülményeknek. Látod viharfelhő azt a hatalmas Istent mögöttem?

Jézus *feltámadása* biztosította azt, hogy minden *szavában* ott volt Isten. Nekünk is *megelégedést* ad az, ha megcselekedjük Isten *akarátát*. Megcselekedjük azt, amiért Isten elküldött minket a földre, hogy azt *elvégezzük*. Mivel mi is valamilyen tekintetben *felkentek* vagyunk, Isten *ereje velünk együtt* munkálkodik.

Keresztények is követnek el hibákat: visszamennek a *múltba*, és tévesen *kárhoztatják* magukat. De a múlt az történelem, és a történelmet nem lehet megváltoztatni. A jövőnket viszont igen. A *hit szavával*. A hit szavával a *jövő megváltoztatható*.

A másik hiba az, hogy előre tekintenek a *jövőre*, de *félelemmel*. Félnek ettől, félnek attól. Jézus *megfizette* annak az árát, hogy mi bemenjünk a *nyugodalomba*. Ezt ne felejtsetek el.

Összpontosíts a *most hitre*. Mert a most hit *működik*. A *kárhoztatást* pedig leállítja a hitet, *meggyilkolja a hitet*. Ha megvan a *most hit*, akkor kéred, befogadod a választ, és az megvan és meg fog érkezeni.

Ez hasonlítható a *várandós* kismamához. A baba csak 9 hónap múlva látszik. Érdekes módon azt mindenki elhiszi, ha még nem is látja, hogy a magzat ott van, növekszik, mert a doktor megállapította. Senki nem kételkedik benne.

Az *imaválaszaink* is ugyanígy kerülnek *kihordozásra*. Valamikor idő kell neki. De ha egy mama hiszi, hogy a pocijába nő a pici kis baba, akkor azt is ugyanígy kell hinni, hogy az *imánk választ nyer*, és úton van, most növekszik.

Ha egy asszony imádkozik gyermekáldásért, és az megfog, az orvos is megállapítja, akkor fog ő még egyszer imádkozni? Nem is látja, nem is érzi, mert még olyan pirinyó, de nem fog többet imádkozni érte, mert tudja, hogy az ott van és növekszik. És mikor eljön a rendelt ideje, akkor napvilágot fog látni.

Az *imaválaszaink* is ehhez hasonlatosak. *Egyszer kériünk*, mert Isten nem nagyothalló. Ha sokszor kérjük ugyanazt, akkor az előzőek a *hitetlenség szavai* voltak. Utána bármikor eszünkbe jut, akkor *hálát* adunk, úgy, mint a kismama a babájáért, hogy növekszik a pocakjában.

Többen olvastatok az *Isten orvossága* című könyvet, de gondolom, nem baj, ha ezt most tanítás formájában is hallottátok, mert *több oldalról* megy az Ige belétek. *Jobban belül* a szívetekbe. Amikor így a pulpitus mögül hangzik el, ez már meg van „rágva”, mint régen a kisbabáknak megrágták az ételt, vagy összeaprították, hogy könnyebben meg tudják enni és emészteni.

A Szent Szellem ad hozzá olyan *kiegészítéseket*, ami jobban *megnyitja* a megértés szemeit. Nagyon hasznos és épülésre van, akkor is, ha olvastad és most ismét hallottad.

Vannak olyan szívek, amelyek nehezebben nyílnak. Ha a gyülekezetek bárányai azt mondogatják a falvakban, jaj de milyen keményszívű emberek vannak itt, akkor Isten királysága *ellen* dolgoznak. Szeretnék, hogy épüljön a nyáj, de a szavaikat *rosszul használják*. Nagyon fontos a szavainkat úgy használni, hogy azok minden esetben *épülésre* szolgáljanak.

A tegnapi pesti tanítás a *szent vérről* szólt, mélységes és mélyen szántó. Ajánlom figyelmetekbe. Elhangzott az is, amit ritkán hallani, hogy *imádkoztatok-e* ezért az *alkalomért*? És a vezetőket *nem kritizálni* kell. Ők is emberek, követhetnek el hibát, de *imádkozni* kell értük, és a *jó szavakat* kell szólani felettük, mert a *kritika nem épít*. Az lerombol.

Zárásképpen még egy Ige a *Bővített fordítás* szerint.

János 10,10.

A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson, én pedig azért jöttem, hogy életük legyen, és hogy ezt az életet bőségben és túlcsonduló beteljesedésben élhessék, és élvezhessék.

A magyar egy kicsit rövidebben írja: Életük legyen és bővülködjenek. Az Úr a számunkra egy *teljességet* és túlcsondulást hozott. Hallelúja!

Megköszönjük Atyám a Te *helyreállító* Szellemedet és a növekedő *kegyelmedet* felettünk. Köszönjük Uram mindazt, amit *tettél értünk* a kereszten. Neked adunk Uram minden dicsőséget. Mindörökkön örökké Ámen!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.